

Vejledende løsning til reeksamensopgaven

- HA-almen sommeren 2019.

Opgave 1.

1. De studerende bør nævne udjævnelighed, afviklingsmodenhed, gensidighed og så er der til undervisningen blevet nævnt retskraftighed som en 4. betingelse.
2. Her skal de studerende henvise til konnekse fordringer og det vil være et plus, hvis de kan komme med et eksempel på hvordan konnekse fordringer kan opstå.
3. Det bør nævnes, at sociale beskyttelseshensyn (trangsbeneficiet) kan være til hinder for modregning. Der kan således ikke modregnes i fordringer på underholdsbidrag, feriegodtgørelse og muligvis heller ikke i fordringer på løn. Det kan også være udelukket, at modregne pga. aftale herom eller som følge af selve kontraktforholdet.
4. Her skal henvises til PAL § 14. Hovedreglen findes i stk. 1, som fastslår at erstatningskrav for produktskade forældes efter reglerne i forældelsesloven (FL). I FL § 3, stk. 1 findes den almindelige forældelsesfrist som er 3 år og løber fra det tidspunkt kravet er konstateret/skaden er indtrådt. Dette gælder både krav iht. PAL og ifølge RPU. Undtagelsen findes i stk. 2: Vedrørende krav mod producenten, så forældes disse dog senest 10 år efter det skadevoldende produkt blev bragt i omsætning. Denne regel benævnes som den absolutte forældelsesfrist og kan ikke suspenderes. § 14, stk. 3 fastslår at stk. 2 har forrang i forhold til reglerne om afbrydelse og forlængelse af forældelsesfristen i FL. Dette gælder dog kun krav iht. PAL
5. De studerende skal her henvise til AFTL § 1, 1. pkt. for så vidt angår bindende tilbud. Når tilbuddet er accepteret er der indgået en bindende aftale. Eksempelvis er prisskilte og prismærkater på varer bindende tilbud. For så vidt angår opfordring til at gøre tilbud skal

der henvises til AFTL § 9. En opfordring til at gøre tilbud binder ikke afgiveren, men pålægger dog en reklamationspligt hvis der fremkommer tilbud som matcher opfordringen jf. AFTL §9, 2. pkt. Eksempler på opfordring til at gøre tilbud er reklameaviser, annoncer og auktioner.

Opgave 2.

1. Der er tale om en køberetlig problemstilling. Det må fastslås, at der er tale om et forbrugerkøb jf. KBL § 4 a og varen må betragtes som en speciesvare jf. KBL § 3 modsætningsvis. Det ville være et plus, hvis de studerende henviser til KBL § 2, stk. 1 og nævner, at der er tale om et bestillingskøb. Problemstillingen går på risikoens overgang, idet karsille planten bliver ødelagt som følge af en udefrakommende hændelig begivenhed. I nærværende sammenhæng er det aftalt, at køberen Svenne skal afhente varen i løbet af mandagen. Levering sker således i henhold til KBL § 9, når Svenne afhenter planten i Mettes forretning og det er som udgangspunkt også først på dette tidspunkt, at risikoen for planten overgår fra Mette til Svenne jf. KBL § 17, stk. 1. Imidlertid indtræder der fordringshavermora i henhold til KBL § 37, idet Svenne ikke afhenter planten om mandagen som aftalt og det resulterer i, at risikoen overføres fra Mette til Svenne. Svenne vil således skulle betale for både den ødelagte plante og den nye plante han bestiller. Den gode studerende vil drøfte, om Mette har tilsidesat sin omsorgspligt jf. KBL § 33 ved at lade planten stå fremme i butiksvinduet. Hvis dette er tilfældet, skal skaden derimod ikke betragtes som hændelig, men skal i stedet behandles som en mangel jf. KBL § § 75a, jf. § 76. Svenne vil således kunne hæve købet af den første plante, idet der helt klart foreligger en væsentlig mangel jf. KBL § 78, stk. 1, nr. 4. Svenne har desuden reklameret rettidigt jf. KBL § 81.
2. Problemstillingen i denne opgave vedrører produktansvar. Først og fremmest skal det overvejes, hvilket regelsæt der skal anvendes. Idet den indtrådte skade er en personskaade, vil både det retspraksisudviklede produktansvar samt PAL kunne finde anvendelse. Idet PAL

opererer med strengere ansvarsgrundlag og der ikke er nogen selvrisiko ved personskader, vil det være mest oplagt at anvende PAL.

I henhold til PAL § 2, stk. 1 er Svennes personskade omfattet af loven. Karsillen falder desuden ind under produktbegrebet i PAL §3, idet den er et naturprodukt. Kenni Kørvel må anses for at være producent jf. PAL § 4, stk. 1 og Mette er mellemhandler jf. PAL § 4, stk. 3. Karsillen må i henhold til PAL § 5, stk. 1 anses for at være defekt, idet den ikke frembringer den sikkerhed som med rette kan forventes. Svenne bør forvente at kunne indtage en krydderurt som fødevarer uden at blive syg eller lide nogen form for skade. Det bevirker, at Kenni Kørvel ifølge PAL § 6, stk. 1 bliver ansvarlig for Svennes skade på objektivt grundlag, såfremt Svenne kan dokumentere, at karsillens farlige egenskaber har været årsag til den indtrådte personskade jf. PAL § 6, stk. 2. Mette Mælkebøtte besidder i medfør af PAL § 10 et præsumptionsansvar. Hvis Mette herefter kan godtgøre, at Svennes personskade ikke skyldes hendes fejl eller forsømmelse, vil hun således ikke ifalde ansvar. I nærværende sammenhæng vil Mette formentlig godt kunne løfte denne bevisbyrde, idet Svenne selv har bestilt den pågældende krydderurt og Mette ikke har været bekendt med de farlige egenskaber ved planten. På den anden side kunne man overveje, om Mette burde have undersøgt plantens egenskaber inden hun solgte den videre til Svenne. Uanset udfaldet heraf, vil Mette stadig hæfte som mellemhandler jf. PAL § 10 a overfor Svenne og således være forpligtet til at svare erstatning for den indtrådte skade. Mette vil så, i det omfang ansvaret ikke påhviler hende i sidste ende, kunne søge regres mod Kenni Kørvel i medfør af PAL § 11, stk. 3.

3. Der foreligger en køberetlig problemstilling og der er tale om et halvgenerisk køb jf. KBL § 3, idet Mette køber en vis mængde af et angivet parti (den ene halvdel af den pågældende mark). Købet skal karakteriseres som et handelskøb jf. KBL §4 eller et civilkøb (idet en planteavlslager slægter sig op ad landbrug). Solsikkerne må betragtes som mangelfulde, idet de er inficeret med insekter. Mette ønsker at hæve købet jf. KBL § 43, stk. 1, hvilket hun kan, hvis der foreligger en væsentlig mangel jf. KBL § 43, stk. 2. Idet solsikkerne taber bladene og hele leverancen er inficeret, må det betragtes som en væsentlig mangel, hvorfor Mette således kan hæve købet jf. KBL § 43, stk. 1, jf. stk. 2. Hun reklamerer desuden rettidigt jf.

KBL § 52. Problemstillingen opstår i forhold til KBL § 57, stk. 1, som fastslår, at køberen ikke er berettiget til at få købesummen retur, hvis ikke han tilbageleverer det modtagne i væsentlig samme stand. Idet alle solsikkerne er ødelagte, kan Mette således som udgangspunkt ikke hæve købet. Dog fastslår KBL § 58 at en køber alligevel vil kunne hæve købet såfremt undergangen eller forringelsen skyldes genstandens egen beskaffenhed og dette må jo siges at være tilfældet. Konklusionen bliver således, at Mette godt kan hæve købet og har krav på at få købesummen returneret.

4. Der er tale om et erstatningskrav indenfor kontrakt, idet tabet udspringer af den indgåede købsaftale. Frode er som genussælger ansvarlig på objektivt grundlag jf. KBL § 43, stk. 3 medmindre han har taget et forbehold ved købsaftalens indgåelse eller der foreligger force majeure lignende tilstande. Idet Frode ikke har forbeholdt sig fritagelse for insektsangrebet og det næppe må betragtes som force majeure, falder vi tilbage til udgangspunktet og Frode er dermed ansvarlig for Mettes tab på objektivt grundlag. Dog vil det være tvivlsomt om kravet er adækvat. På den ene side kan det anføres, at man ved at sælge planter der er inficeret med insekter til en blomsterforretning må kunne påregne, at insekterne da vil kunne sprede sig og inficere det øvrige planter, men på den anden side er det en noget voldsom følgeskade og det kan dermed betvivles, om Frode kunne forudse en følgeskade af det omfang.

Opgave 3.

1. Det må først og fremmest konstateres, at Verner Vaks optræder som kommissionær på vegne af Karsten Kalv. Dette begrundes i, at Verner sælger kvierne i eget navn, men for Karstens regning jf. KMSL § 4, stk. 1. Desuden aftaler parterne, at Verner skal aflønnes med en provision jf. KMSL § 27. Ifølge KMSL § 13 samt grunddefinitionen på kommission i KMSL § 4 følger det, at kommissionæren skal godskrive kommittenten alt, hvad han har opnået gennem aftale med tredjemand. Verner Vaks er således ikke berettiget til at beholde de 5.000 kr. han modtager over limitum for Nina, men skal, som Karsten Kalv gør gældende, aflevere den fulde salgssum til Karsten.

2. Verner har solgt Mina under den fastsatte mindstepris på 12.000 kr. og Karsten har dermed som udgangspunkt ret til at afvise aftalen jf. KMSL § 15, stk. 1. Imidlertid bør det afklares om reglen i KMSL § 54 kommer til anvendelse, således at Dennis Dyregod eksstingverer Karstens ejendomsret til Mina med den konsekvens til følge, at Verner må erstatte godsets værdi jf. KMSL § 15, stk. 2. Betingelserne for at KMSL § 54 kommer til anvendelse er som det første, at kommissionæren har godset i sin besiddelse, dernæst at han forsømmer sine pligter og endeligt at tredjemand er i god tro. Det oplyses i opgaven, at kvierne står hjemme hos Verner og godset er således i kommissionærens besiddelse. Desuden forsømmer han sine pligter ved at sælge Mina til 10.000 kr. i stedet for 12.000 kr. som var mindsteprisen. Endeligt må tredjemanden - Dennis Dyregod - anses for at være i god tro, idet han ikke har kendskab til den mellem Karsten og Verner aftalte mindstepris. Konklusionen bliver således, at Dennis Dyregod eksstingverer Karstens ejendomsret til Mina. Verner må således aflevere de 10.000 kr. som Dennis har betalt og selv erstatte de manglende 2.000 kr. Dog vil "de procenter" som Verner var blevet lovet for salgene skulle fratrækkes, idet Karsten ikke skal stilles bedre end ellers ved at der ikke er handlet korrekt.